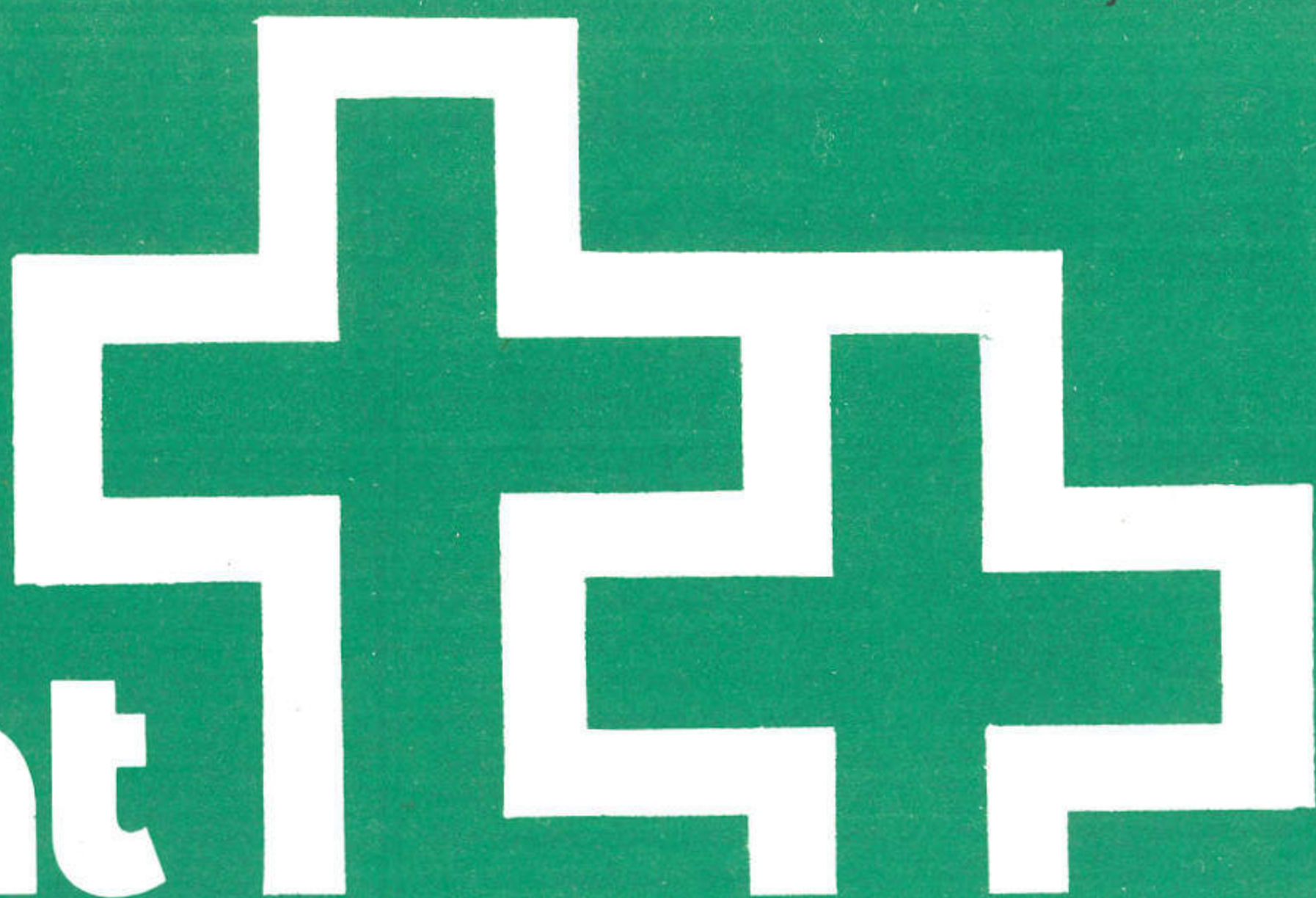

porin kirkko sanomat

2 — 1982

Porin ev.lut. seurakunnat

Petrasta ja Miijasta päiväkerholaisia

Petra Elomaa ja Miija Puumalainen (kuvassa) ilmoittautuivat seurakuntien palvelukeskuksen päiväkerhoon 80 muun lapsen tavoin. Aiemmin he ovat olleet Petran äidin mukana äiti-lapsikerhossa.

Päättävänä toimintakautena on päiväkerholaisia ollut 1580, saman verran heitä on myös ensi syksynä, sillä ilmoittautuneiden määrä on suunnilleen ennallaan.

Eniten lisäystä on Toejoella, jonne ilmoittautui 75 lasta, sen sijaan Pormestarinluodon kerhoihin pyrki nyt sata lasta, mikä on 40 vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Herralahden lapset ilmoittautuvat kerhoon vasta syksyllä, sil-

lä alueen vuokralla ollut huoneisto ei saada enää käyttöön. Nyt etsitään uusia tiloja.

Päiväkerhoihin otetaan syyskuuhun mennessä neljä vuotta täyttävät lapset, etusija on 6-vuotiailla. Nyt ilmoittautuneet 3-vuotiaat ovat jonotuslistalla, josta otetaan mukaan 1. syyskuuta olevan jälki-ilmoittautumisen päätyttyä. Lista kevätilmoittautumisen perusteella kerhoihin mahtuneista lapsista on työpisteiden ovissa 25. toukokuuta lähtien.

Päiväkerhojen kevätkirkot pidetään 25—27. toukokuuta. Kerhot alkavat maanantaina 9. syyskuuta.

— Koskahan päästään aloittamaan, miettivät Miija Puumalainen ja Petra Elomaa. He ilmoittautuivat Seurakuntien palvelukeskuksen päiväkerhoon. Kerhot alkavat 9. syyskuuta.

KONFIRMAATIO

Tuomalla lapsensa kasteelle vanhemmat ilmaisevat halunsa kasvattaa lastaan seurakunnan jäsenenä ja Jumalan lapsena. Osa tästä kasteopetuksesta toteutuu rippikoulussa. Rippikoulun oppiaines on pääpiirteissään pysynyt samanlaisena. Raamattu, kristinoppi ja virsikirja ovat keskeiset oppikirjat, niiden lisäksi rippikoululaisille on erityinen oppilaan kirja. Ennen konfirmaatiota pidetään kuulus-telu.

Konfirmaatio on rippikoulun päätösjuhla. Sen tehtävänä on vahvistaa lapsena kastettuja ja rohkaista nuoria elämään kristittyinä.

Konfirmaatiojuhlan vaate, alba on kristityn kastepuvun vertauskuva. Se muistuttaa Jumalan ar-

mosta ja kehottaa kiittämään: valkoinen on ilon ja kiitoksen väri.

x x x

Toukokuu on kevätkauden iltarippikoulujen konfirmaatioiden aikaa. Esimerkiksi Kristuksen taivaaseenastumisen päivänä ja sitä seuraavana sunnuntaina oli Porin seurakunnissa kahdeksan konfirmaatiotilaisuutta.

Vuosittain rippikoululaisia on Porissa 1200. Ilta-rippikoulun valitsee yli puolet nuorista.

Rippikoulusta enemmän pääkirjoituksessa ja keskiaukeamalla.

porin
kirkko
sanomat

Pori 19. 5. 1982

RIPPIKOULU

Rippikoulu on kasteopetuksen antamista. Jeesus on käskennyt kastaa ja opettaa. Seurakunta huolehtii kohdaltaan Herransa antaman käskyn velvoituksesta. Myös lapsen vanhemmat ovat sitoutuneet kasteopetuksen antamiseen viedessään lapsensa kasteelle.

Kirkkomme rippikoululle asetamat perustavoitteet ovat: auttaa nuorta uskomaan Jeesukseen Kristukseen sekä auttaa häntä näkemään, että tämä usko on koko elämää kannattava voima. Nuori pyritään perehdyttämään kristilliseen uskoon, oppiin ja elämään. Häntä tahdotaan auttaa elämään — miksei kuolemaan — rohkeana, tasapainoisena ja vastuuntuntoisena ihmisenä.

Leiririppikoulu on lyönyt itsensä läpi, yleistynyt ja tullut suosituksi. Mikäpä siinä. Se on hyvä rippikoulumuoto. Siitä huolimatta ei esim. Porin seurakunnissa voi ymmärrettävistä syistä, järjestää kaikille halukkaille mahdollisuutta päästä kesän ensimmäiselle rippikoululeirille.

Meillä vielä jokseenkin kaikki kastetut käyvät rippikoulun ja ani harvoin oppilas pitää sitä välttämättömänä pahana tai edes ilmaisee tullessaan rippikouluun vanhempiensa tahdosta. Vieläpä sil-

loin tällöin kirkkoon kuulumattomienkin vanhempien lapsi haluaa tulla rippikouluun.

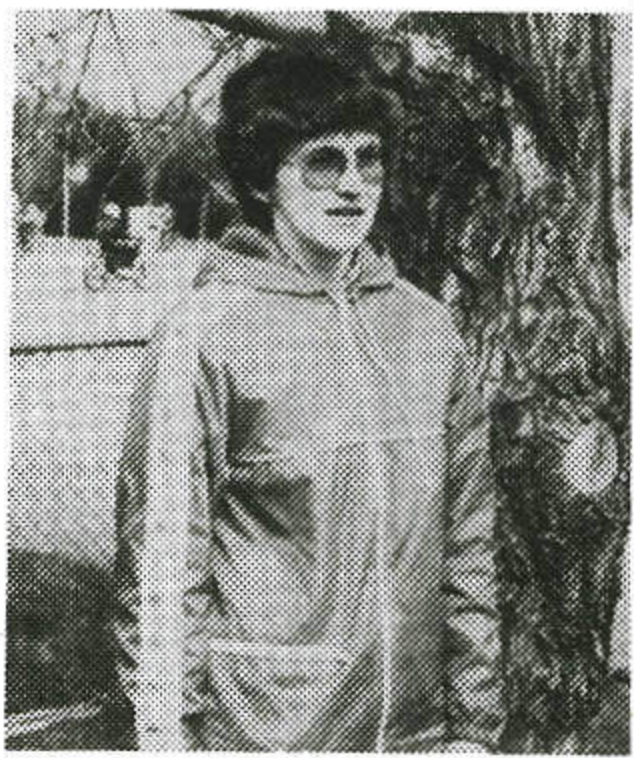
Kasteen ja hautaamisen ohella vain rippikoulu suo seurakunnalle tilaisuuden kohdata kaikki jäsenensä, kun ikäluokka toisensa jälkeen tulee rippikouluun. Sen tähden rippikoulu on seurakunnalle sekä haaste että mahdollisuus, jonka käyttämättä jättämiseen sillä ei ole varaa eikä oikeutta.

Seurakuntien tulisikin keskittyä tähän tehtävään ja mahdollisuuksien mukaan vapauttaa sitä pitävät rippikoulun aikana muista tehtävistä, että kiitollinen tilaisuus tulisi riittävällä huolella ja vakavuudella hoidetuksi. Annettaisiin sen pito työnjaossa, jos siihen suinkin on mahdollisuuksia, niiden työntekijöiden hoidettavaksi, joiden sydäntä nuoret ovat lähellä ja joilla on luontaiset lahjat tehdä työtä nuorten parissa. Näin tapahtuneekin.

Rippikoulu ei saa kiireen ja paineenkaan keskellä olla pitäjälleen välttämätön paha, joka on äkisti ja nättisti hoidettava pois päiväjärjestyksestä.

Siunausta! Seurakuntayhteyteen kasvamista! Rikasta ja rakentavaa yhdessäoloa kesän rippikouluun!

Rukous avaa ovia

Kirjoittaja Pirkko Notko on Länsi-Porin seurakunnan lehtori.

"Se oli varmaan oma tekemä rukous, kun se oli niin pitkä. Mä en jaksanut sitä kuunnella". Näin kertoili eräs pikkuystäväni hiljattain kokeuksiaan tilaisuudesta, jossa hän oli ollut mukana.

Jotkut tuntuvat todella ajattelevan, että rukous on jotain monimutkaista, vaikeaa. Ainakin ääneen lausuttu rukous pitäisi olla hyvin muotoiltu. Sen hienommalta se vielä kuulostaa, mitä runsas-
sanaisempi se on. Mutta emmekö me silloin kiinnitä huomiota enemmän ihmisiin kuin Jumalaan. Jumalan kohtamisestahan rukouksessa on kysymys.

Muistakaamme, mitä Jeesus sanoi! "Ja kun rukoulette, niin alkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat,

että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan." Jeesus varoittaa meitä, ettemme erehtyisi. Voimme kuulla tässä varoituksessa myös vapautuksen sanat. Jumala ei vaadi rukousesitelmää. Hän ymmärtää katkonaisesti sofferetut lauseet. Hän tietää sanattoman huokauksenkin sisällön.

Ollessani viime syksynä Lapissa patikoimassa oli ensimmäinen päivä hyvin sumuinen ja sateinen. Ruokatauolla tunturissa sitten sovimme, että pyydämme kaunista säätä ainakin siksi päiväksi, jolloin teemme tutustumisretken naapuripitäjän tuntureille. Ollessamme vasta matkalla sinne aurinko jo paistoi pilvettömältä taivaalta. Retken vetäjä tunnusti, ettei hän ainakaan ollut muistanut ruukoilla. Muistimme Jumalan antaman lupauksen profeetta Jesajan kautta: "Ennenkuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen."

Rukous ei ole sen ihmeellisempi asia kuin, että avaudumme Jumalan johdatukselle kaikissa asioissamme. Rukous on sitä, että avaamme Jumalalle oven kaikkeemme. Siihen ei tarvita sanojen paljoutta eikä lauserakenteiden hienouksia.

Pirkko Notko

PAULI HAPPONEN SEURAKUNTAVAALEISTA

Kaupungeissa tarvittaisiin tunnukset ehdokaslistoihin

Seurakuntavaaleissa ehdokaslistan muodostajan on harkittava, ovatko ehdokkaat kirkkolain mukaisesti "jumalaapelkääviä ja kristillisestä harrastuksesta tunnettuja", sanoo kirkkovaltuuston puheenjohtaja Pauli Happonen.

— Se on vähän mitä seurakuntahallinnossa saa poliittista nimeä, vakuuttaa Porin kirkkovaltuuston puheenjohtaja opetusneuvos Pauli Happonen. Hänen mukaansa poliittisen edun tavoittelijat ovat karisseet hallinnosta, aidosti kiinnostuneet ovat pysyneet mukana. Opetusneuvos Happonen pitää seurakunnallisenä luottamusmiehenä toimimista antoisana palvelutehtävänä, johon syksyn vaaleissa olisi saatava uusia innokkaita ihmisiä.

— Seurakunnallinen hallinto on liian raskasta suhteessa toimintaan, vakuuttaa Pauli Happonen vuosikymmenien kokemuksen perusteella. Nykyään samoihin asioihin saattaa törmätä kolmessakin eri hallintoportaassa. Se on turhauttavaa.

Kirkkovaltuuston puheenjohtaja yhtyykin lämmöllä niihin ehdotuksiin, joissa kirkkoneuvoston kahtiajaosta ehdotetaan

luovuttavaksi ja sen jäsenmäärää pienennettäväksi. Olisi myös hyvä, jos valtuustossa ja neuvostossa olisivat eri ihmiset.

Syksyn kirkollisvaaleissa ei ole odotettavissa paljonkaan entistä korkeampaa äänestysvilkkautta, mikä kuitenkin Happonen mukaan on "ihan liian vähäinen". Kiinnostuksen vähäisyys saattaa johtua siitä, että seurakuntien taloudellisen vallan käyttö on ver-

rattain pientä.

Tuleviin vaaleihin valmistautuminen olisi syytä aloittaa jo ennen kesää, varsinkin jos uusia vaaliliittoja halutaan perustaa. Sinänsä vaaliliittojen määrä ei ratkaise Happonen mukaan kirkollisvaalien demokraattisuutta.

Tunnukset kyllä, ryhmätoiminta ei

Seurakuntahallinto Porissa ei ole Pauli Happonen mielestä liian politisoitunut. Hän kannattaa piispa Jukka Malmivaaran esitystä, että varsinkin kaupunkipaikoissa sallittaisiin tunnusten käyttö ehdokaslistoissa, koska ehdokkaita ei tunneta.

— Monet eivät tunne edes kirkkoherraa.

Tunnusten käyttö ei saisi kuitenkaan johtaa entistä ryhmä-kuntaisempaan toimintaan, koska seurakunnassa esiin tulevat asiat ovat luonteeltaan usein yksityistä vakaumusta koskevia.

Hankaluutena seurakunnan toiminnassa opetusneuvos Happonen pitää sitä, että eri ihmiset ovat mukana hallinnossa ja eri ihmiset itse toiminnassa. Joka tapauksessa yleiset vaalit ovat tuoneet seurakunnan elämään uuden myönteisen sävyn ja vetäneet uusia ihmisiä mukaan.

x x x

Seurakuntavaalit toimitetaan marraskuun 14.—19. päivinä. Vaaleissa valitaan jäsenet kirkkovaltuustoon ja seurakuntaneuvostoihin nelivuotiskaudeksi 1983—86.

Ehdokaslistat jätetään vaalilautakunnan puheenjohtajalle ennen syyskuun loppua. Ehdokkaita voi asettaa valitsijayhdistys, johon kuuluu vähintään kymmenen seurakunnan äänioikeutettua jäsentä.

Äänioikeutettuja ovat 31.12. 1963 tai sitä ennen syntyneet seurakunnan jäsenet. Ehdokkaan on oltava 20 vuotta täyttänyt ennen vuoden 1982 loppua.

Teksti ja kuva
Tapio Seppälä

Pihaseuroilla jo perinteitä

Pihaseuroja on järjestetty Keski-Porin seurakunnassa säännöllisesti jo kuutena kesänä. Vuosittain pihaseuroja on ollut yli neljäkymmentä.

Myös alkavana kesäkautena aiotaan Keski-Porissa järjestää pihaseuroja sen mukaan miten pihoja saadaan kokoontumispaikoiksi.

Halukkaita seurojen järjestäjiä pyydetään ottamaan yhteys Keski-Porin kirkkoherranvirastoon jo toukokuun aikana, puhelin 37711/131. Pihaseurojen järjestäjäksi voi ilmoittautua myös seurakunnan työntekijöille. Yhdyshenkilönä seurojen järjestelyissä toimii lehtori Pirkko Heikkilä.

Viime kesän tapaan pyritään siihen, että samalla suunnalla seurakuntaa on vain yhdet pihaseurat samalla viikolla. Parhaiten seurailloiksi sopivat alkuvuoden päivät.

Porin seurakuntien tuki lähetystyölle puoli miljoonaa

Porin seurakunnista tilitettiin varoja lähetystyölle viime vuonna 509 985 markkaa. Nousua edellisvuodesta on noin viisi prosenttia.

Lähetystyön tuesta yli 90 prosenttia tulee vapaaehtoisen toiminnan ja lahjoitusten kautta. Seurakuntien talousarviossa antama tuki oli 50 000 markkaa eli noin yhdeksän prosenttia koko summasta.

Henkeä kohti laskettu lähetyskannatus oli Keski-Porissa 10,26 markkaa (vuonna 1980 10,37 markkaa), Reposaareissa vastavasti 7,58 markkaa (6,27 markkaa), Ahlaisissa 6,30 markkaa (6,43 markkaa), Länsi-Porissa 6,06 markkaa (5,23 markkaa), Porin Teljässä 6,02 markkaa (5,97 markkaa) ja Pihlavassa 3,98 markkaa (2,19 markkaa).

Kaikkiaan luterilaisen kirkon

**Palveleva
puhelin
15566
joka yö
klo 21—06**

**Sinua kuunnellaan
ja halutaan auttaa.**

lähetystyö sai varoja seurakunnilta viime vuonna 52,1 miljoonaa markkaa, missä on nousua edellisvuodesta 24 prosenttia. Jokaista kirkon jäsentä kohti laskettuna lähetyskannatus oli 12 markkaa, kun se edellisvuonna oli 9,7 markkaa.

Perheasiain neuvottelukeskuksesta YRITETÄÄN YHDESSÄ

Perheneuvontatyössä on toivon näkökulma, sillä keskuksen tulevat ovat halukkaita löytämään ratkaisuja ongelmiinsa. Neuvottelijoina työskentelevät Marjatta Kaartinen ja Arto Ylönen.

Perheasiain neuvottelukeskuksesta selvitetään avioliittoon, perhe-elämään ja muihin henkilökohtaisiin ongelmiin liittyviä kysymyksiä. Tilannetta pohditaan yhdessä ja yritetään löytää jotain, joka auttaa ulos umpikujasta.

— Ulkopuolinen henkilö voi olla avuksi kahdelle, jotka ymmärtävät toisiaan väärin, sillä sivusta seuraten on helpompi nähdä miten ja miksi viestit vääristyvät kuvaa Porin seurakuntien perheasiain neuvottelukeskukseen johtaja Marjatta Kaartinen neuvottelijan työtä.

Perheitä ei hänen mielestään ole kyetty tarpeeksi tukemaan muutoksissa. Perheen rakenne, koko ja tehtävät ovat toiset kuin parikymmentä vuotta sitten. Elintaso on noussut niin että, rakkauden ja kiintymyksen tarpeet voidaan huomata aiempaa paremmin.

— Perheneuvontatyöntekijät toivovat toki, että avioliitot voisivat jatkua, jos mahdollista.

Mutta on toisaalta tosiasia, että eroja tulee, tällöin yritetään auttaa niin, että lapset saisivat uudesta tilanteesta huolimatta kokea, että heillä on molemmat vanhemmat, pohtii Marjatta Kaartinen.

Ei vain perheille

Sana perhe keskuksen nimessä ei rajoita. Naimaton voi tulla keskustelemaan ongelmistaan ja naimisissa oleva muustakin kuin perhe-elämän kysymyksistä.

Porissa yli puolet tulee neuvottelukeskukseen yksin, yhteisneuvotteluja on noin kolmannes ja perheryhmiä jonkin verran.

Jos puolisoista tulee vain toinen keskustelemaan, niin toisenkin mukaan tuloa toivotaan. Tällöin kuitenkin myös toinen tulee ensimmäisellä kerralla yksin ja sitten jatketaan yhdessä.

Työskentelyjakso on tavallisesti kuukaudesta kolmeen, tapaamisia on keskimäärin neljästä viiteen. Jotkut tuntevat saaneensa helpotusta elämäntilanteeseensa jo kertakäynnillä.

Neuvottelu luottamuksellista ja ilmaista

Porin seurakuntien perheasiain neuvottelukeskuksesta työskentelee Marjatta Kaartisen lisäksi Arto Ylönen perheneuvojana ja Tarja Selin toimistovirkailijana.

Yleensä neuvottelukeskukseen varataan aika puhelimitse, ajan voi tulla varaamaan henkilökohtaisesti. Puhelimeen vastaa tavallisesti Tarja Selin, joka sopii keskusteluajan. Ensimmäistä käyntiä täytyy yleensä odottaa viikosta kolmeen viikkoon. Pikaista apua tarvitsevalle pyritään löytämään aika nopeamminkin.

Arto Ylösen mielestä perheasiain neuvottelukeskuksesta on ilo työskennellä, sillä neuvotteluaupua pyytäneet ovat halukkaita etsimään ratkaisua ongelmiinsa.

— Suoria neuvoja ei kenellekään voi antaa, vaan ihmisiä autetaan ratkaisemaan ongelmansa itse, toteaa hän.

Perustamisesta kymmenen vuotta

Kun perheasiain neuvottelukeskus perustettiin Poriin kymmenen vuotta sitten, katsottiin tällaisen toiminnan olevan nykyaikaisessa yhteiskunnassa tarpeellista sielunhoitoa, toteaa piirijohtaja Veikko Takala. Hän oli puuhaamassa vuonna 1972 perustettua keskusta. Tuolloin neuvottelukeskuksia oli jo useimmissa suurissa kaupungeissa, ja ne olivat osoittautuneet tarpeellisiksi.

— Jo alunperin tähdättiin siihen, että neuvottelukeskukseen pitäisi olla perhekeskeinen. Johtajaksi haluttiin teologi, että työmuoto olisi selkeästi seurakunnan toimintamuoto, hän muistelee.

— Jonkin verran oli ennakkoluuloja, mutta kun asia saatiin alulle, niin työmuoto sai eheän kannatuksen, sanoo Veikko Takala.

Syksyllä perheasiain neuvottelukeskukseen 10-vuotisen toiminnan merkeissä järjestetään luentosarja.

Urkuiltojen kaukaisin vieras Koreasta

Kesäillan urkumusiikkisarjan ulkomaiset vieraat tulevat tällä kertaa Etelä-Koreasta ja Saksan Liittotasavallasta. Saksalainen Arno Schönstedt aloittaa elokuun urkuillat 4. päivänä, korealainen Yang-Hee Yun konsertoi 18. elokuuta.

Arno Schönstedt on tunnettu urkuri kaikkialla Euroopassa, Yhdysvalloissa, Kanadassa, Australiassa ja Kauko-Idässä, joihin hän on tehnyt lukuisia konserttimatkoja. Hän on levyttänyt mm. Bachin ja nykysäveltäjien musiikkia.

Yang-Hee Yun on Se Jongin konserttitalon vakainainen urkuri Etelä-Koreassa, hän on opiskellut musiikkia paitsi kotimaassaan myös Yhdysvalloissa.

Kesäillan urkumusiikkisarjan ensimmäinen esiintyjä on 2. kesäkuuta sarjan puuhamies, dipl. urkuri Erkki Kalijärvi Porista. Seinäjoen seurakunnan 1. kanttori Jaakko Perttula konsertoi 9. kesäkuuta.

Kokeneita ja tunnettuja urkutaiteilijoita ovat myös lahtelainen Aimo Känkänen, joka esiintyy 16. kesäkuuta sekä helsinkiläinen Tapio Tiitu, joka pitää kesäkuun viimeisen konsertin 30. 6.

Nuoria soittajia edustavat tänä kesänä porilainen abiturientti Kari Vuola 23. kesäkuuta sekä helsinkiläinen Maija Lehtonen, joka on vuorossa 11. elokuuta. Kari Vuola on toiminut kanttoreiden lomittajana, Porin musiikkiopistossa hän opiskelee pianon- ja viulunsoittoa. Maija Lehtonen on opiskellut Sibelius-Akatemiassa urkujen soittoa viime vuodesta lähtien.

Kesäillan urkumusiikkisarja päättyy 25. elokuuta Porin Laula jien konserttiin. Kuoroa johtaa Päiviö Kangas, uruissa on Erkki Kalijärvi.

Yang-Hee Yun

Kesäillan urkumusiikit

Kesäillan urkumusiikkia kuullaan Keski-Porin kirkossa joka keskiviikko klo 19.30 kesä- ja elokuussa.

Esiintyjät:

- 2.6. Erkki Kalijärvi, Pori
- 9.6. Jaakko Perttula, Seinäjoki
- 16.6. Aimo Känkänen, Lahti
- 23.6. Kari Vuola, Pori
- 30.6. Tapio Tiitu, Helsinki
- 4.8. Arno Schönstedt, Länsi-Saksa
- 11.8. Maija Lehtonen, Helsinki
- 18.8. Yang-Hee Yun, Etelä-Korea
- 25.8. Porin Laulajat, joht. Päiviö Kangas sekä Erkki Kalijärvi, urut.

Ensi kesän kirkollisia kesäjuhlia

Lukuisat kirkolliset järjestöt ja yhdistykset viettävät myös ensi kesänä valtakunnallisia kesäjuhliin. Seurakuntatoiminnan keskusliiton kokooman juhlaalenterin mukaan kirkollisia kesäjuhlia on touko- ja elokuun välisenä aikana lähes 60. Juhlien järjestäjiä ovat herätysliikkeet ja kristilliset järjestöt yhdessä paikallisseurakuntien kanssa.

Kirkon nuorisopäivät kokoavat nuoria Joensuuhun toukokuun 21.—23. päiviksi. Joensuun seurakuntien lisäksi järjestelyistä vastaavat Nuorten keskus ja kirkon nuorisotyön keskus.

Suomen ev.lut. pyhäkouluyhdistyksen järjestämä kirkon lapsityön juhla pidetään Keuruulla kesäkuun 4.—6. päivinä. Kesäkuun 11.—13. päivinä on Porissa Suomen lähetysseuran vuosijuhla ja viikkoa myöhemmin 18.—20. 6. Kansan raamatuseuran järjestämät Sanan suvipäivät Kuopiossa.

Heinäkuun ensimmäisen viikonvaihteen tienoilla vietetään Joensuussa kansanlähetyspäiviä 1.—4. päivinä, valtakunnallisia evankeliumijuhlia (Suomen luterilainen evankeliumiyhdistys) 2.—4. päivinä Virolaissa, uuslestadialaisten (Lestadiolaisten lähetysyhdistysten keskusliitto) vuosikokousseuroja 2.—4. päivinä Leppävirralla sekä vanhoillislestadialaisten (Suomen rauhanyhdistysten keskus-

liitto) suviseuroja 2.—5. päivinä heinäkuuta Oulunsalossa.

Herättäjä-yhdistyksen järjestämät herättäjäjuhlat pidetään Ylihärmässä heinäkuun 9.—11. päivinä. Samoina päivinä vietetään Pyhäjärven ruokolevaisten Länsi-Suomen herännäisjuhla.

Elokuun 3.—9. päivinä on Tampereella Suomen ev.lut. opiskelija- ja koululaislähetysten isännöimä pohjoismainen kristillinen opiskelijakokous.

Sisälähetysten kesäjuhlia vietetään Pieksämäellä 6.—8. ja Merimieslähetyksen kesäjuhla 7.—8. elokuuta Porissa. Suomen raamattuopiston järjestämät Hengellisen elämän syntymispäivät ovat Helsingissä 26.—29. elokuuta. (KT)

Keski-Porin lähetystoimikunnan kevätarpajaiset

Keski-Porin seurakunnan kevätarpajaisissa menivät voitot seuraaville: Sulo Haavisto (taulu, talvimaisema), Anja K. Salonen (kahvikalusto), Henry Viljanen (torkkupeitto) ja Eeva Keijala (kengät).

Arpajaisien tuotto 5000 mk on tilitetty Suomen Lähetysseuralle.

Perheasiain neuvottelukeskuksesta vastaa tavallisesti puhelimeen Tarja Selin, joka ottaa vastaan ajanvarauksia. Tavallisesti neuvotteluaikaa joutuu odottamaan yhdestä kolmeen viikkoa.

Juhlallinen alba puetaan päälle ennen konfirmaatiota. Arto Virtanen ja Ismo Heino ovat jo löytäneet sopivan, Esko Varhelahti mit-

taa sopivan pituista vaatetta Olli Karlssonille.

'Isoiset' joka paikan höyliä rippileirillä

— Ei pomo eikä leiriläine määrittelevät rippikoululeirisoisen roolia Johann Karjalainen, Päi Salonen ja Mat Savolainen. Hyvä isoime eli ryhmänjohtaja on heidän mukaansa sovitteleva ja pitää ryhmänsä koossa. Sormi ei isoime mene suuhun, ja hän saa vauhtia hiljaisiin leiriläisiin.

Tavallisesti isoimet ovat itkäyneet rippikoulun vuosi tai pari aiemmin. Seurakunnissa ja jostetaan talven mittaan isoimkurssia, jollaisen käymisen ryhmänjohtajaksi pääsyn edellytyksenä. Kurssilla mietitään leirin käytännön tilanteita ja kerrataan rippikoulun keskeisiä asioita.

Leirillä isoimet ovat joka paikan höyliä ja käytettävissä aina siellä missä tarvitaan. He johtavat ryhmätöitä, pitävät hartauksia ja suunnittelevat iltaohjelmia. He ovat leirin johtajien apuna aina tarvittaessa.

Leiriläiset kysyvät ryhmänjohtajilta yleensä käytännön asioista. Henkilökohtaisistakin ongelmistä voi isoimille tulla juttelemaan.

Rippikoulu nuoren tutkimusmatka elämään

Perustana lähetyskäskey

Kirkko on aina opettanut niitä, jotka se on kastanut tai jotka ovat halunneet kasteelle. Tämän kirkon antaman opetuksen perustana on ylösnousseen Jeesuksen antama lähetys- ja kastekäskey: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää. Ja katso minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."

Kirkon antama opetus on siis sidottu toisaalta lähetystyöhön ja toisaalta kasteen sakramenttiin. Kasvatus ja opetus ovat välineitä, joiden avulla kirkko toteuttaa Kristuksen antamaa tehtävää. Rippikoulu on osa tätä kirkon kasvatus toimintaa. Nimenomaan meillä Suomessa on historian kuluessa rippikoulusta kehittynyt varsin tärkeä osa kastettujen — ja myös kasteelle aikovien — opetusta. Perustana jokaiselle rippikoululle on Jeesuksen lähetyskäskey, joka sekä oikeuttaa että velvoittaa seurakuntaa opettamaan jäseniään.

Elämää kannattamaan

Uudessa rippikoulusuunnitelmassa vuodelta 1980 sanotaan, että rippikoulun yleistavoite on "auttaa nuorta uskomaan kolmiyhteiseen Jumalaan ja jäsentämään tämä usko omaan elämäkokonaisuuteensa niin, että hän

voi kokea kristillisen uskon koko elämää kantavana voimana."

Luterilaisen kirkkomme uskonkäsityksen mukaan uskon syntyminen on yksin Jumalan teko. Pyhä Henki vaikuttaa uskon armovälineiden, Sanan ja sakramenttien, avulla. Tämän keskeisen uskonkohdan mukaisesti on rippikoulussa Jumalan Sanalla ja sakramenteilla keskeinen osuus.

Rippikoulu on kastettujen koulu, Jumalan Sanan tutkimisen koulu ja ehtoolliskoulu. Raamattu opettaa, että kristityn tulee elää rakkauden kaksoiskäskyn mukaisesti sekä Jumalaa että lähimmäistä rakastaen. Näihin kahteen kristityn elämän puoleen keskittyy myös rippikoulun opetussuunnitelma, joka on jaettu neljään jaksoon.

Opetusta 80 tuntia

Rippikoulun ensimmäinen jakso on nimetty alku- ja päätösjaksoksi. Tällöin tunneilla käsitellään Raamattua, sen lukemista, kristittyä kasvamista ja konfirmaatiota.

Toiseen jaksoon kuuluvat nuorten elämään liittyvät asiat kuten perhe, itsenäistyminen, avioliitto, päihteet, kärsimys sekä ihmisten yhteiselämän kysymykset kuten työ, sota ja rauha, rikkaat ja köyhät, luonto, yhteiskunta. Tämän jakson aikana on tarkoitus yhdessä nuorten kanssa löytää Raamatun ja kristillisen uskon vastauksia elämän eri ongelmiin.

Kolmas jakso koostuu jumalanpalvelus- ja kirkkomusiikkio-
petuksesta sekä seurakuntaan tutustumista. Neljäs jakso sisältää

kristillisen uskon sisällön opetuksen. Puhutaan Jumalasta Luojana ja Isänä, käskyistä, synnistä, Jeesuksesta pelastajana, Pyhästä Hengestä ja seurakunnasta, lähetystyöstä, diakonias-
ta, jne. Rippikoulun kokonais-
tuntimäärä on 80 tuntia.

Rippikoulu tuo oikeuksia

Rippikoulu on katsottu niin tärkeäksi, että sen käyminen antaa seurakunnan elämän kannalta tärkeitä oikeuksia. Rippikoulun käynyt voi tulla vihityksi avioliittoon kirkossa, konfirmoitu seurakunnan jäsen saa äänestää kirkollisvaaleissa, joissa valitaan seurakunnan luottamuselimet ja vakinaiset papit ja kanttorit. Konfirmoitu seurakunnan jäsen saa myös käydä yksin ehtooll-

lisella sekä toimia kastettavan kummina.

Konfirmaatio

Jo varhain on kasteopetukseen liitetty jonkinlainen päätösjuhla, joka myöhemmin kehittyi nykyiseksi konfirmaatioksi. Sana konfirmaatio merkitsee yhdessä vahvistamista. Se on juhla, jossa koko seurakunta yhdessä haluaa vahvistaa nuorten jäsentensä uskoa. Konfirmaation keskeisenä sisältönä ovat nuorten siunaaminen, heidän uskontunnustuksensa sekä seurakunnan esirukous.

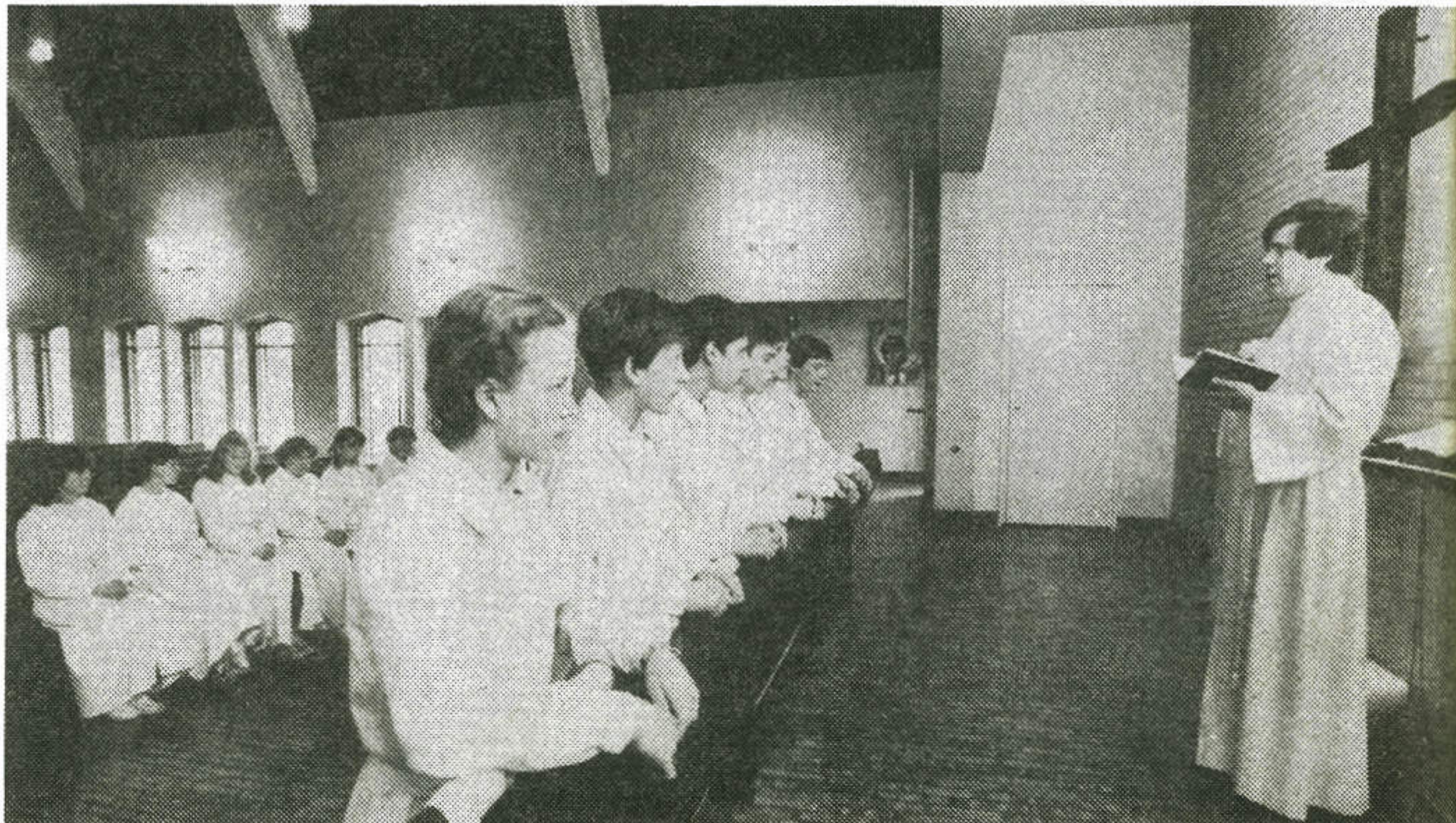
Aikaisemmin oli kotien huole-
na tarkoin määritellyn rippipu-
vun hankkiminen konfirmaatioon aikovalle. Nykyisin lähes kaikissa seurakunnissa käytetään alboja, jonka kanssa mikä tahansa siisti puku käy. Rippilah-

jan antaminen on yhä edelleen tavallista. Lahjaa hankkiessa hyvä muistaa konfirmaation luonne ja sisältö sekä mieltä siihen sopivaa lahjaa.

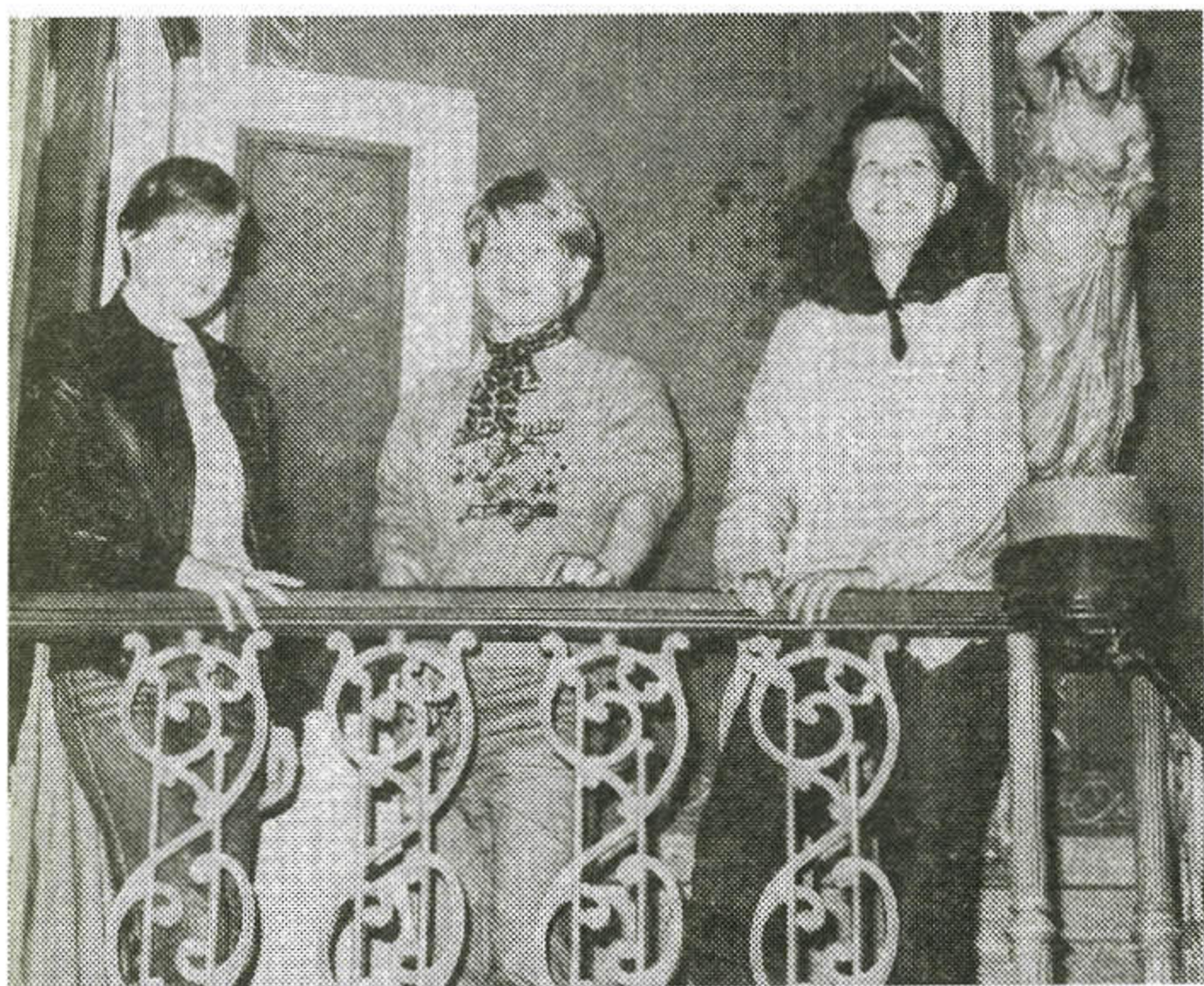
Omaiset mukaan ehtoollispöytään

Rippikouluikäinen nuori tulee tarvetta itsenäisyyteen, mutta hän kaipaa myös läheistensä tukea elämänsä eri vaiheissa. Näin myös konfirmaatiojuhlassa Vanhempien, kummien ja sukulaisten läsnäolo luo turvallisuutta sekä lisää perheyhteyttä. Konfirmaatiovieraat ovat myös rippikoululaisten jälkeen tervetulleita seurakuntaperheen yhteiseen ehtoollispöytään.

Teksti: Kari Erkkola
Kuvat: Esa Kyyrö

Konfirmaatiossa nuoret saavat henkilökohtaisen siunauksen, jonka tarkoituksena on vahvistaa heidän uskoaan ja tukea heitä oman paikan etsimisessä elämästä.

Päivi Salonen, Matti Savolainen ja Johanna Karjalainen ovat lähdössä rippileirin isoiksi. Päivi ja Johanna olivat ryhmänjohtajina jo viime kesänä, Matti on käynyt isoiskurssin tänä keväänä.

Iltarippikoulukin hyvä vaihtoehto

Marjut Veneranta ja Olli Mattila ovat käyneet rippikoulun tänä keväänä. Rippikoulu alkoi tammikuussa, konfirmaatio oli toukokuun puolivälissä.

Marjut Veneranta ja Olli Mattila ovat kumpikin Saariston yläasteen kahdeksaluokkalaista. Kouluasiat tulevat mieleen rippikoulustakin puhuttaessa. Iltarippikoulu kaksi kertaa viikossa kyllä menettelee heidän mielestään — paitsi silloin kun seuraavana päivänä on koe.

Rippikouluun he tulivat ilman sen kummempia odotuksia. Leirille ei kumpikaan halunnut.

— Jos olis vaikka sattunut liikaa tuttuja samalle leirille, tuumaa Marjut.

”Uskon aapiskirja”, rippikoulun oppikirja on heidän mielestään kiinnostava. Se on runsaasti kuvitettu, pienistä kappaleista koottu kirja, jossa on tilaa omillekin muistiinpanoille.

Kirjan asiakokonaisuuksista kiinnosti sekä Marjutta että Ollia eniten ”Usko nuoren elämässä”. Siinä käsitellään mm. vapauden rajoja, elämän vaikeuksia, sai-

rautta ja kuolemaa osana elämää sekä seurustelua ja avioliittoa.

Rippikoulutuntien lisäksi nuoret ovat mukana nuorteniloissa ja jumalanpalveluksissa. Olli suosi nuorteniltoja, Marjut taas kävi mieluummin jumalanpalveluksissa.

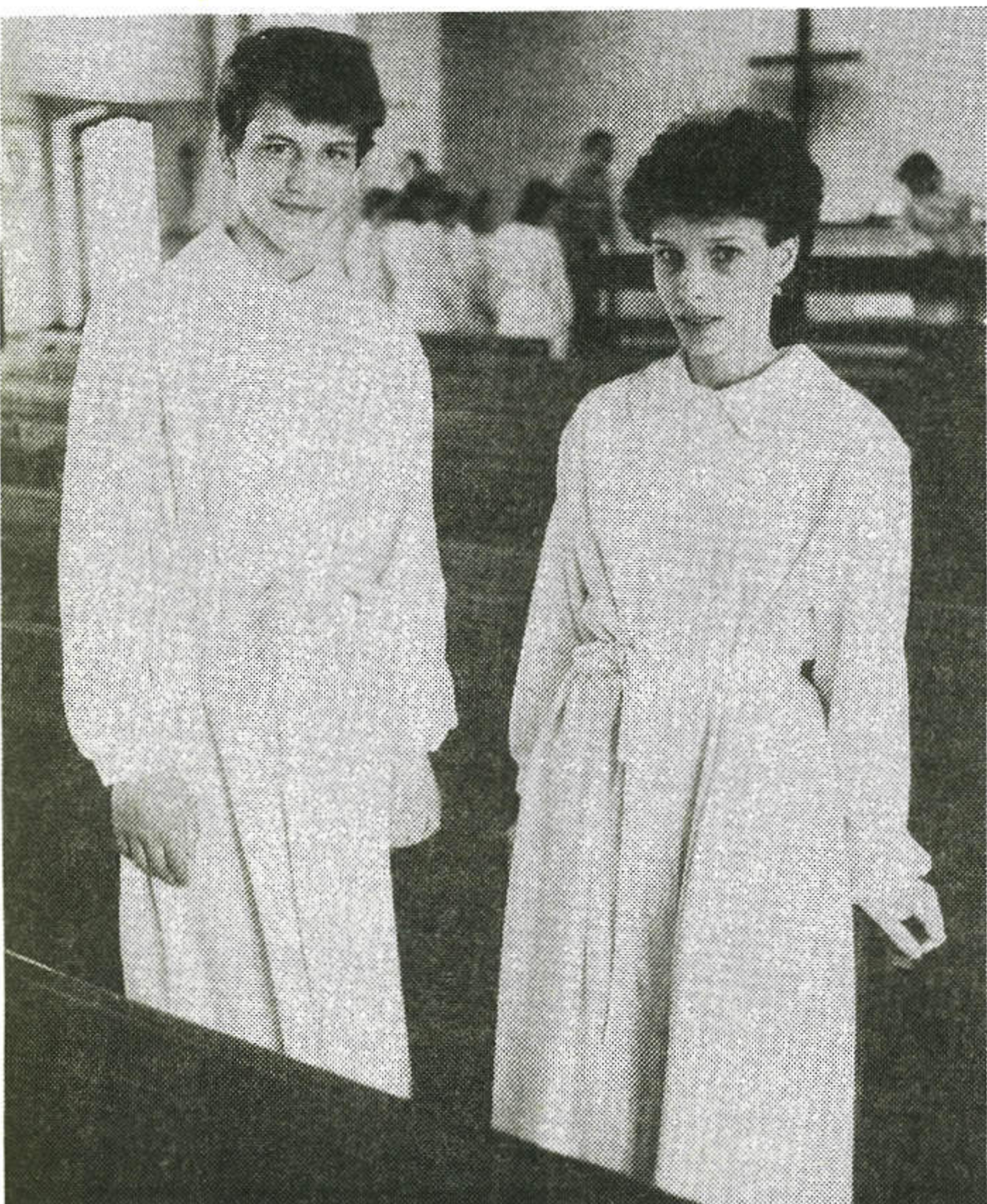
Etukäteen ajatellen konfirmaatio jännitti. Konfirmaatio? Mitäs se taas tarkoittikaan? — Ja miltähän se ehtoollisleipä ja viini maistuu?

Rohkeutta panna kädet ristiin

— Nuorille jää rippikoulusta mieleen asiatietoja paremmin tapahtumia ja tunnelmia, uskoo pastori Pekka Ahlamo, joka on pitänyt rippikoulua myös Kaanaan ryhmälle.

Rippikouluohjelmassa asetettuja tavoitteita ei voida sellaisenaan saavuttaa — mutta siemen kuitenkin voidaan antaa.

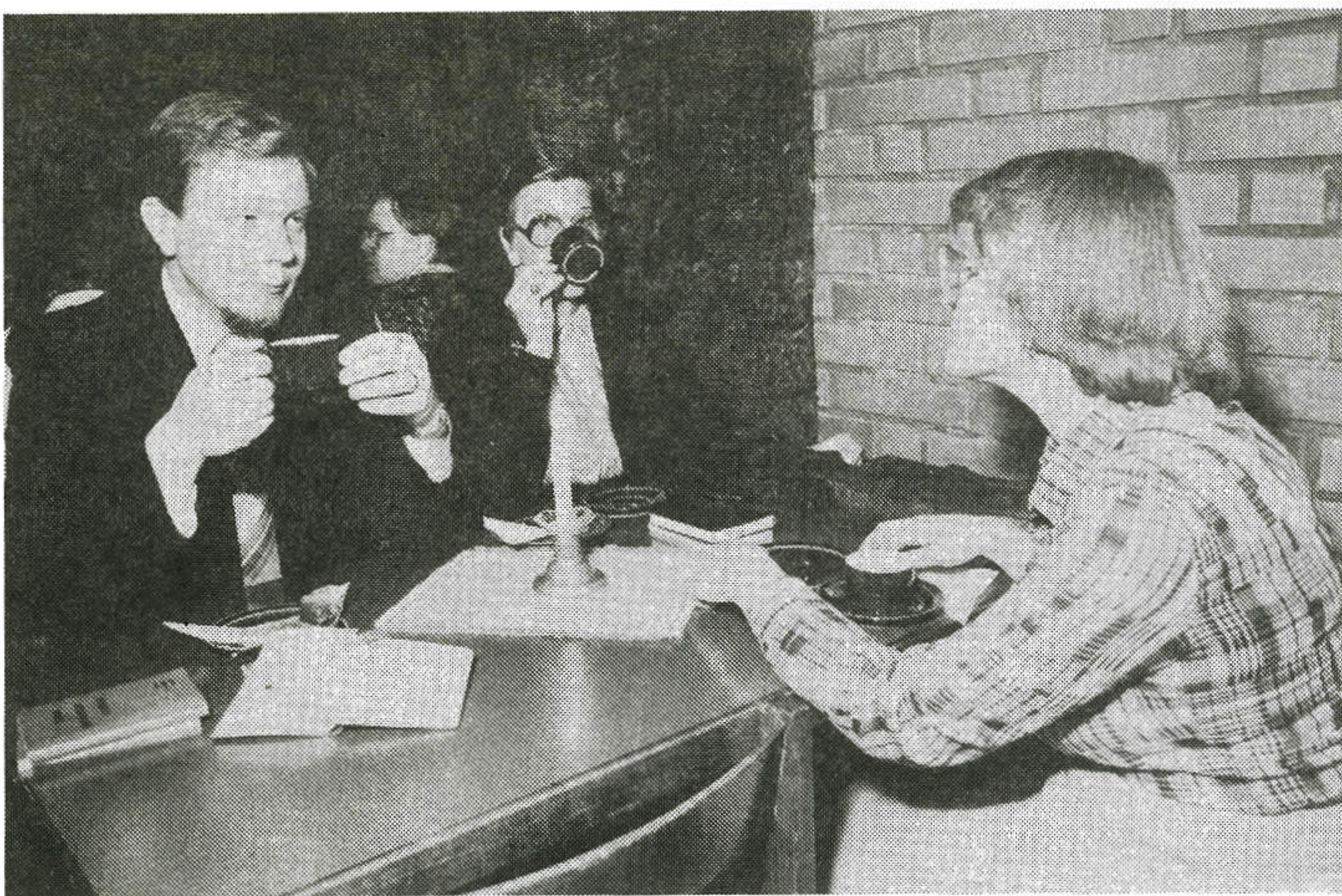
Pekka Ahlamo toivoo, että nuoret oppisivat rippikoulun aikana siihen, että uskaltaisivat panna kädet ristiin. Huomaisivat että Taivaan isä tulee lähelle.

Olli Mattila ja Marjut Veneranta kävivät rippikoulun Kaanaan kerhuhuoneessa. Ryhmässä oli sopivasti neljätoista nuorta.

PAPIN TYÖVIIKKO

Toimituksista lapsenhoitoon

Rippikoululaisten vanhempainilta Teljän kirkossa kuului Pasi Viitasen keskiviikon ohjelmaan.

Kevätflunssan sävyttämä on tämänkertaisen työntekijän päiväkirjoittajan, pastori Pasi Viitasen toukokuinen viikko.

Sunnuntaina on konfirmaatio, vihkiparin tapaaminen, kaste, syntymäpäiväkäynti, seurapuhe. Viikolla on valmistautumista, neuvotteluja, kokoontumisia. Työ on kokonaisvaltaista ja vaihtelevaa. Kahta samanlaista päiväyriä ei papin työstä voisi kirjoittaa, ei sama henkilö eikä virkaveli.

Sunnuntai-aamuna perhe jää lopettelemaan aamupalaa, kaikki eivät vielä ole tainneet herätäkään, minä lähdän kirkkoon jossa odottaa lehtori viiden kehitysvammaisen kanssa. On näiden konfirmaatiojumalanpalvelus. Edellisen illan valvominen painaa jäsenissä ja olo tuntuu tyhjältä. Tapaan kirkossa vihkiparin, poika on sotaväessä ja tämä on ainoa mahdollisuutemme tavata ennen vihkimistä.

Ehdin vielä etsiä turhaan syntymäpäiväsankaria, tämä ei enää asu osoitteessa, on muuttanut. Pалаan kirkkoon toimittamaan kasteen. Näitä vanhempia en ole tavannut etukäteen ja tunnelma on jännittänyt. Toinen kastettava pulauttaa päivällisensä kummin käsivarrelle.

Myöhemmin minut on pyydetty puhumaan paikallisen herätysliikkeen tilaisuuteen. Olen valmistanut esityksen Paavalin ja Pietarin tavasta selvitellä erimielisyyksiään. Illalla luen mitä Urpo Harva kirjoittaa eutanasiaasta, armokuolemasta. Hän kertoo että paavi vastusti nukkuttamista leikkauksen yhteydessä viime vuosisadalla. Paavin mielestä kärsimys oli sinänsä ihannoimisen arvoista.

□ □

Maanantai valkenee ankeana. Tästä eteenpäin minun on ratkaistava uusia ongelmia. Kodinhoitajajärjestelmämme on lopettanut tältä erää ja seuraava tulee syyskuussa. Koululaisia ei toukokuussa saa tilalle, on itse tultava toimeen. Teemme suunnitelman jossa minun osakseni jää Jaakon (3) kuljettaminen päivähoitoon, kaupassa käynti, osa kodinhoitoa ja ulkotyöt.

Suuri asuntomme ja puutarha tarjoavat merkittävän haasteen, sillä molemmat, Päivi ja minä pidämme siitä että ympärillä on siistiä. Ongelmana on, miten oppia tähän uuteen tilanteeseen ja uuteen työryhtiin. Lisäksi huomaa hankkineen flunssan. Tyhjä tunne alkaa hahmottua ajatuk-

seksi: ei ole suuria suruja juuri nyt, mutta eipä ole ilojakaan. Puraan tärinän pyykin pesuun ja siivoukseen. Pöydällä odottavat muistiinpanot rotaryklubin esitelmästä ja sielunhoidon kurssin kirjoitustehtävä. Illalla käyn diakoniapiirissä. Jaakko on mukana, Päivillä on meno.

□ □

Tiistai on ”tavanomainen”: Jaakko hoitoon, sitten virastoon päivätyö, nopea käynti kotona jossa ei olekaan ketään tänään, sitten työneuvotteluun josta iltapäivällä hahmottaa syömään ja rippikouluun.

Flunssa jonka takia olin pari päivää rokolissa alkaa selkiintyä petty- myksen tunteeksi. Aviopariyhmä jota yhdessä Päivin kanssa puhasimme, sortui peruutuksiin. Vasta vähitellen oivallan, kuinka suuri pettymys se oikein oli. Siivoan uutterasti askarteluhuoneessani. Pöydällä odottaa uskomaton nippu maksamattomia laskuja.

□ □

Keskiviikkona tapaan käydä kuntoilemassa. Pelaaan squashia, saan siitä monenlaista tyydytystä. ”Kossi” niinkuin Jaakko sitä nimittää on tenniksen ja pingongin risteytys jota pelataan pienessä huoneessa.

Illalla on ohjelmassa rippikoululaisten vanhempien kokous ja sitä ennen kotikäynti. Tapaan kastettavan vanhemmat. Isä on taloyhtiön hallituksen kanssa pihatakoissa. Iltayöstä korjaan Annan (9) polkupyörän.

Rippikoululaisten vanhempainillalla kerrotaan rippikoulun sisällöstä ja käytännön asioista.

Huomenna pitää soittaa kapituliiin. Menen nukkumaan klo 00. Petty- myksen tunne on puhuttu pois.

□ □

Koko viikon olen yrittänyt lukea sielunhoidon kirjoitusta varten. **Tänään torstaina** päätän yrittää tehdä selvää kahdesta englanninkielisestä kirjasta. Onnistun lukemaan noin sata sivua. Pitäisi kirjoittaa siitä aviopariyhmästä, jota ei koskaan tullut. Luulen että selviän ennen määräpäivää.

□ □

Perjantai on vapaapäiväni. Silloin voin siis omistautua ulko- ja sisätöille. Käyn kaupungilla ja ostan äitienpäiväkukan, rhododendronin. Olen etsinyt jo kauan sopivaa muoviputkea sadevesirännin jatkoksi. Tänään sen on löydettävä.

□ □

Käyn rotarylounaalla kuullakseni esitelmän aiheesta itäkaupan epätasapaino. Huomaan että tänään unohdin kotiin lyhennelmän omasta esitelmästäni. Sihteeri on odottanut sitä kuukauden. Päivi tulee tänään kotiin kahden päivän koulutuskurssilta.

□ □

Lauanantai käyn avaamassa diakoniamyyjäiset, teen kotikäynnin ja tapaan vihkiparin. Käyn vielä toimittamassa vihkimisen. Yhdessä Päivin kanssa toteamme, että olemme kumpikin niin väsyneitä ettemme jaksaa lähteä kutsuille. Harmittaa. Illalla laitan Lauran (7) kanssa äitienpäiväkakun huomiseksi.

"Sairaalateologi on ukkosenjohdin"

— Pappina oleminen on sairaalateologin työssä lähtökohta, joka antaa potilaan kohtaamiseen avaruutta, sanoo pastori **Matti Kaartinen**, joka siirtyy Harjavallan sairaalapastorin paikalta Poriin kesäkuussa.

— Oikeastaan sairaalateologit ovat palokuntalaisporukkaa. Olemme varalla ja menemme sinne missä palaa, kuvaa puolestaan **Sakari Hartikainen**. Hän on ollut sairaalapappina Porissa seitsemän vuotta.

Sairaalapapit pääsevät keskittymään "omiin" sairaaloihinsa. **Matti Kaartinen** (vas.) on kaupunginsairaalan ja **Sakari Hartikainen** Satakunnan keskussairaalan pappi.

Sairaalateologin tehtävänä on hengellinen huolto sairaalassa. Potilaiden ohella sairaalapapin seurakuntaa ovat omaiset ja henkilökunta. Kooltaan sairaalayhteisö vastaakin jo pientä paikallisseurakuntaa.

— Pappi on täällä mukana elämän tasaisessakin liplatuksessa, kun mitään erityistä ei tapahdu. Mutta tietysti myös kriisitilanteissa ja kuoleman lähellä. Kriisitilanteissa sairaalateologiin tavallisesti otetaan yhteyttä, toteaa **Sakari Hartikainen**.

— Onhan sekin, että täällä kuolla, yksi syy sairaalateologin työhön. Mutta ei ainoa, jatkaa **Matti Kaartinen**.

Hänen mukaansa sairastuminen tuo uskonnolliset kysymyk-

set monelle pintaan. Mutta osastoilla kierrellessä ei puheen tarvitse lähteä liikkeelle ongelmasta tai jostain uskonnollisesta kysymyksestä.

Kumpikin on vakuuttunut, että sairaalan osastoilla käyminen sinänsä on jo tärkeää. Papilla on aikaa viipyä potilaiden luona juttelemassa. Henkilökunnalla ei tähän ole mahdollisuutta. Henkilökuntaan kohdistetaan hurjia odotuksia — ja syytöksiäkin. Sairaalassa pappi voi olla taakojen keventäjä, jonkinlainen ukkosenjohdin.

Läsnäolo kylliksi

Omaisilla on usein säälivaltai-

nen asenne sairaan kohtaamisessa. Mutta ei sairaas säälää halua vaan rakkautta ja hyväksyntää, tähdentävät sairaalapapit.

Sairaana luona vierailevan täytyisi luottaa länsäolonsa riittävyyteen ja yrittää vähemmän. Ei se ole välinpitämättömyyttä.

Sairaana kohtaamisessa on paras lähtökohta oman rajallisuuden tunnustaminen. Silloin ei ahdistu, vaikka voi vain kuunnella.

Sairaalateologit haluavat osaltaan korostaa sekä sairaille että omaisille erilaisten tunteiden luovallisuutta. Syyllisyyden painamia kysyjä on paljon.

Ihmiset haluavat tietää mikä on oikein ja mikä väärin. Kysytään saako itkeä, saako olla vihainen, voiko Jumalallekin olla vihainen. On toki lupa itkeä ja lupa olla vihainen. Sen sairaalapapit kertovat toistuvasti. Siinä on evankeliumi.

Sairaus osa elämää

Sairaalateologin ammattikunnassa suhtaudutaan ihmeperäntamiseen varauksellisesti. Elämä on rajallista, sairaus ja kuoleman kuuluvat elämään. Sairaalateologin työnä on auttaa ihmisiä kestämään sairaus.

— Kyse ei ole siitä etteikö parantumista toivottaisi, mutta parantumista ei voi noin vain luvata, sanoo **Sakari Hartikainen**.

— Eli Isä meidän rukouksen sanoin: "Tapahtukoon Sinun tahtosi". Parantumisen korostaminen voi ahdistaa. Se panee kyselemään, enkö olekaan sairaana kelvollinen, pohtii **Matti Kaartinen**.

Ota yhteyttä

Matti Kaartinen työmaana on kaupunginsairaala, jossa on sairaalapapin huone toisessa kerroksessa. **Sakari Hartikainen** työskentelee Satakunnan keskussairaalassa. Työhuone on lähellä synnytysosastoa. Puhelimella sairaalapapin tavoittaa kummatkin sairaalasta arkipäivisin klo 10—11. Muulloin voi keskustelun jättää soittopyynnön.

Yöpymispaikkoja juhla-vieraille

Suomen lähetysseuran vuosijuhlille tulevat vieraat tarvitsevat majapaikkoja porilaisista kodeista. Juhlan 10 000 vieraasta noin tuhat haluaisi yöpyä kodissa mieluummin kuin yhteismajoituksessa.

Juhlavierailia on mukana omat lakanat ja haluttaessa yöpymispaikan tarjonneille maksetaan majoittamisesta korvaus.

Lähetysjuhlien majoituksista vastaa diakoni Aulikki Huopainen. Hänet tavoittaa päivittäin klo 9—15 p. 37711

Yhdenkin paikan tarjoamisesta on jo apua. Näinkin voi olla mukana juhlatalkoissa.

Tyttöjen ja poikien kesäleirejä

Seurakuntien tyttö- ja poikaleirit on tarkoitettu kouluikäisille lapsille. Leireille ilmoittaudutaan seurakuntien nuorisokeskukseen. Lähempiä tietoja saa nuorisokeskuksesta ja nuorisohjaajilta.

Tyttöjen leirit

28.6.—1.7. tyttöleiri Ilmolassa, yli 10 vuotiaalle. Mukana **Irma Grönroos**, **Lea Kalajoki**, **Sinikka Henninen**. Leirimaksu 40 mk. Ilm. nuorisokeskukseen 20.6. mennessä.

8.7.—10.7. tyttöleiri Ilmolassa, alle 10 vuotiaalle. Mukana **Lea Kalajoki**, **Sinikka Henninen**, Leirimaksu 30 mk. Ilm. nuorisokeskukseen 20.6. mennessä.

21.—23.6. Teljän tyttöjen leiri Pyhärannan Rihtniemessä. Leirimaksu 45 mk. Ilm. 7.6. mennessä nuorisokeskukseen.

18.6.—20.6. Länsi-Porin äitien ja tyttöjen leiri Preiviikin seurakuntakeskuksessa. Leirimaksu äideiltä 50 mk, lapsilta 30 mk. Ilm. 4.6. mennessä. Tarkempia tietoja **Sinikka Hennineltä** puh. 29 120.

Poikien leirit

5.—8.7. poikaleiri Ilmolassa alle 10 vuotiaalle. Mukana **Eero Vesala**, **Hannu Käkälä**, **Yrjö Laine**. Leirimaksu 40 mk. Ilm. nuorisokeskukseen 20.6. mennessä.

12.—15.7. poikaleiri Ilmolassa, 11—14 vuotiaalle. Mukana **Hannu Käkälä**, **Kalevi Virtanen**, **Yrjö Laine**. Leirimaksu 40 mk. Ilm. nuorisokeskukseen 20.6. mennessä.

14.—16.6. urheiluleiri Jämillä, **Eero Vesala**, **Yrjö Laine**, **Kalevi Virtanen**.

nen, **Hannu Käkälä**. Leirimaksu 30 mk

16.—18.7. isien ja poikien leiri Pomarkun Riittansalmella. Ilm. 30.6. mennessä Pomarkun kirkkoherranvirastoon puh. 64 004 tai **Antti Mäkinen** puh. 65 855. Leirimaksu 60 mk.

Hetta-Pallas-retki 2.—8.7. Retkimaksu 250 mk. Ilm. **Eero Vesalalle** puh. 21 766. Porilaisia pääsee mukaan 20. Yhteisretki Mäntän seurakunnan kanssa.

Retken ja leirien osanottajille lähetetään tarkemmat tiedot lähtö- ja paluuaajoista, varustuksesta ja vanhempien vierailuajoista.

Seurakunnat ovat vakuuttaneet leiriläiset ja retkeläiset.

Lisätietoja antavat:
PORIN SEURAKUNTIEN NUORISOKESKUS, Eteläpuisto 10 A, puh. vaihe 37 711. Avoimena arkisin 9—15 ja kesällä 9—14.

Porin Teljä
Tyynne Koskela puh. 29 992
Paula Korkeaoja puh. 412 190
Leila Mansukoski
Yrjö Laine puh. 462 338

Keski-Pori
Lea Kalajoki puh. 23 957
Pirkko Heinilä puh. 89 288
Eero Vesala puh. 21 766

Länsi-Pori
Sinikka Henninen puh. 29 120
Kalevi Virtanen puh. 71 720

Pihlava
Irma Grönroos puh. 443 147

Reposaari
Hannu Käkälä puh. 84 558

Äidille ja tytöille yhteinen leiri

Äitien ja tyttöjen yhteinen leiri on seurakuntien leirikesässä uusi tulokas. Leiri pidetään 18.—20. kesäkuuta Preiviikin seurakuntatalossa. Leiri järjestetään viikonlopuksi, jotta myös työssä käyvät äidit pääsisivät mukaan.

Leirille on suunniteltu rasteleikkaita, maastolenkkejä, juttuja laulutuoikiota, raamattuhetkiä, pientä askartelua ja saunomista, kertoo Länsi-Porin seurakunnan tyttötyöstä vastaava **Sinikka Henninen**.

— Leirille mahtuu 20—30 osanottajaa. Yöpymään joudutaan patjan päälle lattialle, joten pari huopaa tai makuupussi on tarpeen. Leirimaksu on aikuisilta 50 mk ja lapsilta 30 mk. Erityiskuljetusta leirille ei järjestetä, mutta hyviä neuvoja tien löytämiseksi kyllä saa, lupaa **Sinikka Henninen**.

Hän toimii leirin vetäjänä. Länsi-Porin muita työntekijöitä vierailee leirillä.

Äitien ja tyttöjen leirille voi ilmoittautua 4. kesäkuuta mennessä joko nuorisokeskukseen p. 37711/172 tai **Sinikka Henninelle** p. 29120.

Kesäleirejä partiolaisille

Ilmolan leirikeskuksessa **Lyttylässä** on heinäkuussa kolme partiroleiriä. Porin Tulitikut ovat leirillä 1.—4. heinäkuuta, **Teljän Tuikheet** 9.—11. heinäkuuta ja **Väinän Vartijat** 19.—22. heinäkuuta.

"Joka aamu on armo uusi", "Jumala on rakkaus", "Herra on minun paimeneni", ovat monelle lapsuudesta tuttuja huoneentaulujen tekstejä.

Länsi-Porin seurakunnassa on huoneentauluperinnettä elvytetty ja tehty tauluja sekä kankaalle että lasilevyille. Talkoilla valmistuneet taulut huutokaupataan 23. toukokuuta klo 10 alkavan

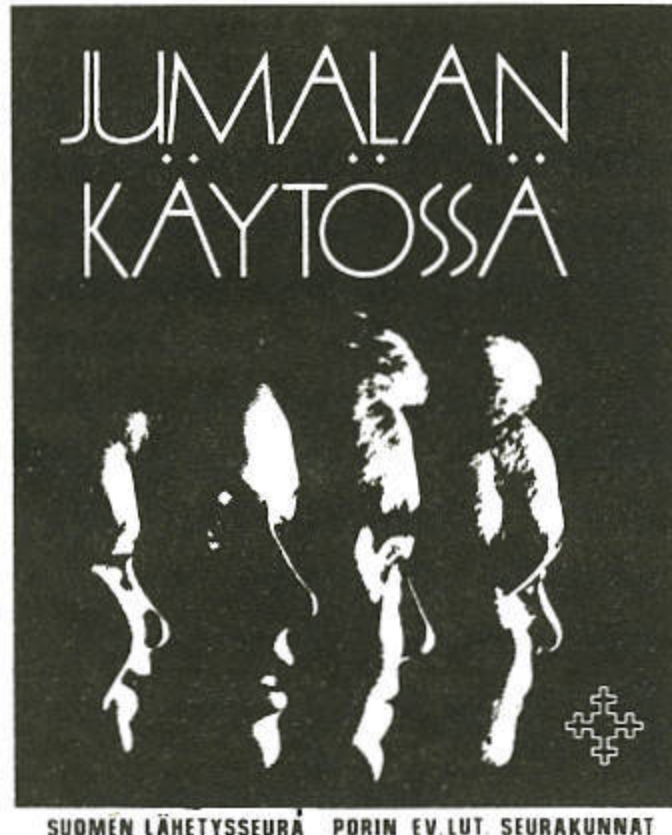
jumalanpalveluksen jälkeen Länsi-Porin kirkon seurakuntasalissa. Tuotto menee yhteisvastuukeräykseen.

Vastaava tempaus järjestettiin myös vuosi sitten. Huoneentaulujen kysyntä oli niin suuri, että talkooryhmä päätti valmistaa tauluja myös tänä keväänä. Nyt on mukana myös nuorten tekemiä tauluja.

Juhlavalmistelut loppusuoralla

Kolmen viikon kuluttua pitäisi porilaisten olla valmiita vastaanottamaan kaupunkiin noin 10 000 juhlavierasta Suomen Lähetysseuran vuosijuhlaan, joka on yksi kirkon suurista kesäjuhlista.

Lähetysjuhlilla on samanaikaisesti kolmet juhlat: aikuisten juhla, jossa kokoontumiset ovat pääasiassa Cygnaeuksen koulun pihaan pystytettävässä suurtellassa, sekä nuorten juhla palvelukeskuksessa ja varhaisnuorten juhla Riihikeden koulussa.

JUHLAOHJELMA

AIKUISILLE

Suomen Lähetysseuran vuosijuhla Porissa 11—13.6. 1982

Tilaisuudet juhlateltassa Cygnaeuksen koulun pihassa ellei toisin mainita

Perjantai 11.6.

17 "Deus protector noster — Jumala meidän suojelijamme", avajaiset

18.30 Raamattutunti, rovasti

Kaarlo Pesonen

19.45 Seurat ja rukoushetki

21.30 Konsertti Keski-Porin kirkossa

Lauantai 12.6.

8 Vuosikokouksen osanottajien valtakirjojen tarkistus Keski-Porin kirkossa, vuosikokous alkaa klo 9 ja jatkuu klo 12

8 raamattutunti, lehtori Matleena Pinola

9 esirukousta sanoin ja sävelin

10.30 "Erlaisina Jumalan käytössä", esitelmä, apul.joht. Aleksi Vallisaari

12.30 Uutisia Afrikasta

14.30 "Kaikki tähdet tuntee Herra nimeltään", perhetilaisuus

16 "Että syntyisi tasaus", paneelikeskustelu

16 "Elävää vettä", lähetyshistoriallinen filmi kauppaoppilaitoksen juhlasalissa

17.45 Uutisia Aasiasta

19.30 Seurat

19.30 Rukoilevaisseurat Riihikeden koulussa

21 Alttarihetki teltassa

21 Konsertti Keski-Porin kirkossa

22.30 Ehtoollisen vietto Keski-Porin kirkossa

Sunnuntai 13.6.

7 Ehtoollisen vietto Keski-Porin ja Teljän kirkossa

8.30 Esirukousta sanoin ja sävelin

10 Jumalanpalvelukset kirkossa ja juhlateltassa

12.30 Kutsut Kirjurinluodossa

15 Uusien lähetystyöntekijöiden työhönsiunaaminen ja juhlien päätös

NUORILLE

Nuorten lähetysjuhla Porissa 11.—13.6. osana Suomen lähetysseuran vuosijuhlaa

Tilaisuudet seurakuntien palvelukeskuksessa ellei toisin mainita

Perjantai 11.6.

17 Avajaiset juhlateltassa

18.30 "Tehdään tie", nuorten juhlien avajaiset Porin torilla

21 "Toivon ihmisiä", ihmisiä eri puolilta maailmaa kertomassa toivon näköaloista

22.30 Toivon messu

Lauantai 12.6.

9 Maailman foorumi

— kysymys uskonnosta

— kysymys ihmis-oikeuksista

— kysymys leivästä

12 Uutisia Afrikasta aikuisten ohjelmassa teltassa

13 Rippikoulukaruselli

15 Konsertti Riihikeden koulussa

18 "Tie toivon", Tytti Jäppisen kirjoittama näytelmä

20.30 Lähtö meren iltaan Liisan torilta. Meren ilta Reposäiden Junnilassa

Sunnuntai 13.6.

10 Nuorisojumalanpalvelus Teljän kirkossa

13 "Lähtekää toivossa", päätöstilanne

15 Uusien lähetysten työhönsiunaaminen aikuisten ohjelmassa teltassa

LAPSILLE

Varhaisnuorten lähetysjuhlalat Porissa 12—13.6. osana Suomen Lähetysseuran vuosijuhlaa

Tilaisuudet Riihikeden koulussa ellei toisin mainita

Lauantai 12.6.

10 Alkajaistilaisuus

12.30 Kahden päivän kävely ja 13.30 kahden päivän leipä, tutustuminen Nepaliin

14.30 Perhetilaisuus teltassa

17 Tutustuminen Hongkongiin

18 Tottotuokio

18.45 Kulku kirkkoon

19.15 Varhaisnuorten iltasiunaus Keski-Porin kirkossa

Sunnuntai 13.6.

8.30 "Iloiten Jumalan käytössä", Raamatun tutkiskelua

10 Perhejumalanpalvelus teltassa

12.30 Varhaisnuorten juhlien päätöskonsertti

15 Uusien lähetysten työhönsiunaaminen aikuisten ohjelmassa teltassa

Varhaisnuorten lähetysjuhla pidetään Riihikeden koulussa 12. — 13. kesäkuuta. Ohjelman valmisteluissa ovat porilaiset joukolla mukana.

Juhlissa on paljon asiaa Nepalista, jonne sijoittuu myös Teljän seurakunnan tyttöjen esittämä näytelmä "Lumihuippujen juurella". Rooliaan pohtivat Marika Uusi-Mattila (vas.), Niina Puistosalo ja Maarit Eskelinen. Nuorisonohjaaja Paula Korkeaoja selvittää, mistä on kysymys.

— Talkooväkeä on ilmoittautunut mukaan varsin mukavasti, kiittelee juhlien pääsihteeri, lehtori Liisa Purho.

Järjestelyt aloitettiin jo viime kesänä, jolloin varattiin jo majoitustiloja. Syksystä saakka toiminta on pyörinyt osin juhlien merkeissä, kertoo Liisa Purho.

Hän on käynyt talven mittaan

melkoista paperisotaa, ottanut yhteyksiä eri tahoille ja neuvotellut kerran toisensa jälkeen. Käytännön ongelmia on riittänyt telttojen sijoituksesta ruveteen.

Nyt on talkooväkeä jo suunnitteleen koossa, mutta lisää tietenkin mahtuu, esimerkiksi järjestysmiehiä tarvitaan.

— Aika tuntuu valahtavan järjestäjien käsistä äkkiä. Kiireisimmät viikot ovat edessä. Mutta talkoohenkeen luottaen kaikki saadaan järjestykseen, hän uskoo.

Talkooväelle pidetään oma juhla urakan jälkeen maanantaina 14. kesäkuuta klo 18 Cygnaeuksen koulun ruokalassa.

Toivon näkökulma nuorten juhlissa

Nuorten lähetysjuhlalat Porissa 11.—13. kesäkuuta ovat osa Suomen Lähetysseuran vuosijuhlaa. Nuorilla on juhlatunnukset "Tie toivon".

Juhlilla pohditaan monia maailman polttavia ongelmia: uskontilannetta, ihmisoikeuskysymyksiä ja ruokapulaa toivon näkökulmasta.

Nuorten juhlien avajaisiin Porin torille perjantaina 11. kesäkuuta klo 18.30 saapuu Joensuuista lähtenyt polkupyöräsaattue, joka on ollut matkalla kolme viikkoa. Pyöräilyreitillä varrella olevilla paikkakunnilla järjestetään tapahtumia, ja Poriin poljetaan kasvavalla joukolla.

Lauantaina 12. kesäkuuta on mm. gospelkonsertti Riihikeden koulussa. Esiintyjinä ovat Jaakko Löytty, Alabasteri, Victory ja Tarvo Laakso. Myöhemmin

lauantai-iltana esitetään Tytti Jäppisen uusi näytelmä "Tie toivon". Lauantain ohjelman päätteeksi on meren ilta Reposäiden Junnilassa.

Basaari palvelukeskuksessa

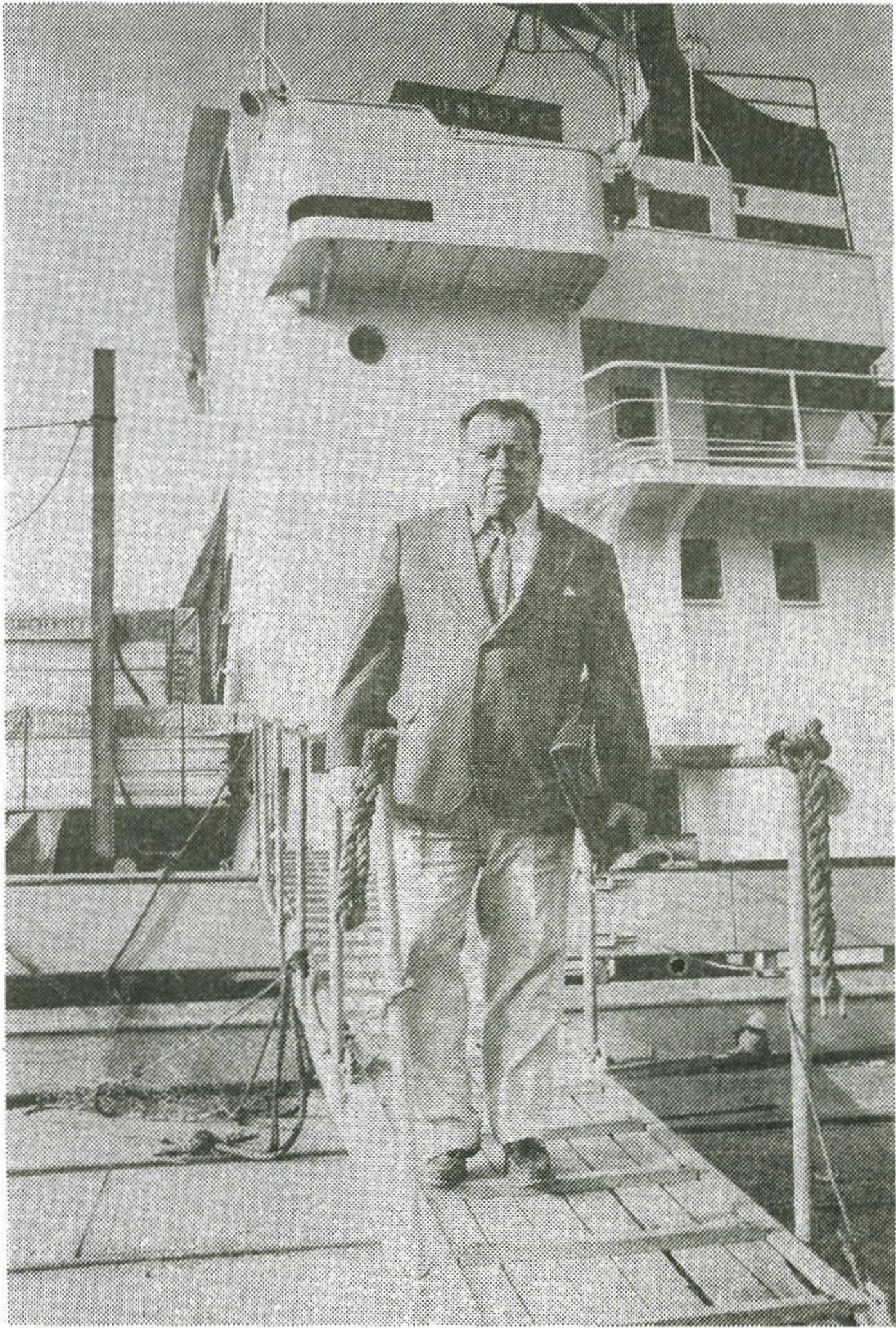
Juhlilla on myös kehitysmäkauppa, josta voi ostaa edullisesti kolmannen maailman tuotteita. Kauppa järjestetään basaarimaisesti seurakuntien palvelukeskuksen ala-aulaan.

Kaikki tuotteet on hankittu suoraan valmistusmaista lähetystyöntekijöiden välityksellä. Yleensä välikäsien osuus kehitysmaiden tuotteista voi hyvinkin olla 90 prosenttia, kertoo Mari Rustanius, joka on mukana nuorten lähetysjuhlien järjestelyissä.

Nuorten lähetysjuhlan teemana on "Tie toivon". Juhla varten valmistuneessa julisteessa tunnus on kiinalaisin kirjaimin. Kuvassa nuorten ohjelmaryhmästä pastori Paavo Kilpi, opiskelija Hanna-Leena Jämsä ja pastori Auvo Naukkarinen. Oikealla vuosijuhlien pääsihteeri, lehtori Liisa Purho.

Mäntyluodon asemalla nyt hiljaista, mutta... Merimieslähetyksellä paikka kotimaassakin

Kun laiva tulee Mäntyluodon satamaan, lähtee Mäntyluodon merimieslähetyksen hoitaja Carl-Johan Böhlström tapamaan seurakuntaansa. — Juttu merimiesten kanssa luistaa, pakkotekstiä ei tunneta, hän kiittelee.

Lippu liehumaan 11.—13. 6.

Suomen Lähetysseuran vuosijuhlan päätoimikunta vetoaa porilaisiin, että Porissa 11.—13. kesäkuuta vietettävää Suomen Lähetysseuran vuosijuhlaa juhlistettaisiin kaupungissamme liputtamalla. Näin saataisiin kaupunkikuva juhlavaksi ja muualta tulleille tunne, että he ovat tervetulleita Poriin.

rilaisiin, että Porissa 11.—13. kesäkuuta vietettävää Suomen Lähetysseuran vuosijuhlaa juhlistettaisiin kaupungissamme liputtamalla. Näin saataisiin kaupunkikuva juhlavaksi ja muualta tulleille tunne, että he ovat tervetulleita Poriin.

Ajatus merimiehestä eri miehenä ei ole seurakuntatyössä pelkkä hokema. Merenkulkijoiden seurakunnassa on aivan oma ilmapiirinsä, jonka huomaa Mäntyluodossa laivakäynneillä, mutta erityisesti sen panee merkille ulkomailla, kuvailee Mäntyluodon merimieslähetyksen hoitaja Carl-Johan Böhlström.

Parhaiten Carl-Johan Böhlström tapaa seurakuntansa laivoilta, sillä kotimaan satamissa laivat pysähtyvät vain lyhyiksi ajoiksi eikä monikaan poistu laivalta muuta kuin asioita hoitamaan. Jos taas satutaan viikonlopuksi satamaan, niin merimies

haluaa käydä kotona, vaikka matkaa kertyisikin satoja kilometrejä.

Merimieslähetyksen asemalle tullaan soittamaan kotiin tai sitten lueskelemaan. Myös omaiset voivat tulla odottamaan laivan saapumista.

— Merimieslähetyksen hoitaja on aina työmaalla. Asemalle voi tulla vaikka keskellä yötä, jos asia on tärkeä, kertoo Carl-Johan Böhlström.

Ei tällä kiireellä minnekään ehditä

Puu-Käpylässä kasvanut Carl-Johan Böhlström on toiminut

merimieslähetyksen piirissä koko ikänsä. Ensimmäinen asemapaikka oli Belgian Antwerpen, josta hän siirtyi Kööpenhaminaan kahdeksaksitoista vuodeksi. Kun Kööpenhaminan merimieskirkko lakkautettiin, siirtyivät Böhlströmit Tanskasta Poriin. Mäntyluodon merimiesasemalla on vierähtänyt jo neljätoista vuotta.

— Kun vertaa tätä oloa Kööpenhaminan aikoihin, niin rauhallisesti on mennyt, huokaa Carl-Johan Böhlström. Pilke silmissä hän vertaa oloaan Napoleonin St. Helenan aikoihin.

Hän muistelee, miten vielä 1960-luvulla laivan lastia purettiin viikon verran. Nyt ei lastaajia tarvita, suurikin laiva rullataan täyteen vuorokaudessa. Murelta on kadonnut myös pikkutonnisto, joka vielä 1960-luvun lopussa oli tavallista.

— Kova tekninen kehitys tuntuu merelläkin. Laivat suurenevät ja ovat yhä nopeampia — ja nopeammiksi ne tehdään. Eikä tällä kiireellä kuitenkaan ehditä minnekään.

— Jatkuva rullaus, stressi ja kovaääniset koneet kuluttavat merimiehiä. Toisaalta teknisen kehityksen hintana on sekin, että miehiä on työttöminä, kertoo Carl-Johan Böhlström.

Hän uskoo, että tästä vielä rauhoitutaan. Hän uskoo myös Mäntyluodon sataman laajenemiseen ja teollisuuden lisääntymiseen. Ja hän uskoo merimieslähetykseen myös kotimaan satamissa.

— Korjaan merimieslähetyksen katon, lyön uutta lautta lahonneen tilalle, valan uudet portaat. Katsellaan mihin aika vie.

Kaukaisin merimieskirkko Buenos Airesissa

Merimieslähetyksen kirkon työtä suomalaisten parissa ulkomaisten satamissa ja laivoilla. Päätehtävänä on tarjota hengellistä palvelua, diakoniaa, sielunhoitoa, opastusta, virkistystä ja suomalaisen kodin tuntua vieraisissa oloissa.

Suomalaisia merimieskirkkoja on kahdeksassa satamassa: Gdanskissa, Hampurissa, Lontoossa, Rotterdamissa, Antwerpenissa, Rouenissa, Savonassa ja Buenos Airesissa. Kirkkoissa toimii pappi, apulainen ja emäntä, jotka käyvät myös laivoilla ja sairaaloissa.

Suomen rannikoilla on kymmenen lukusalia, joissa merenkulkijat voivat toimittaa kotiansa laivojen lyhyinä pysähdysaikoina. Porilaisia on merenkulkijoina tällä hetkellä noin 300, joista viidennes on naisia.

Merimieslähetyksen ylläpitää Suomessa yli 300 työpiiriä. Lisäksi useimmat seurakunnat antavat Merimieslähetykselle 30 prosenttia merenkulkijoiden maksamista kirkollisveroista, valtiolta saadaan tuloista seitsemän prosenttia.

Merimieslähetyksen kesäjuhla on tänä vuonna Porissa. Juhlat ovat 7.—8. elokuuta seurakuntien palvelukeskuksessa ja Keski-Porin kirkossa. Puhujina juhliilla on piispa Erkki Kansanaho, Suomen Merimieslähetyksen pääsihteeri Jorma Bäckman sekä merimiespappeja ja porilaisia pappeja.

"Antakoon Hän terveyttä minulle" ETIOPIALAINEN TERVEHDYS

Terve! Hauska tavata! Mitä kuuluu? Otan osaa.

Käyttämämme tervehdykset ja toivotukset ovat yleensä kovin lyhyttä sanailua. Kuittaamme tapaamiset kevyesti jollakin tutulla fraasilla. Arkaillemme juhllallisilta tai liian hurskailta kuulostavia sanontoja. Olemmeko samalla menettäneet jotain huomaavaisuudesta ja lähimmäisenrakkautta? Eikö meillä ole aikaa syvempään sananvaihtoon?

Etiopiassa käymme parhailaan sellaista elämäntapaa, jossa opetellaan myös lähestymään lähimmäistä toisella tavalla. Kielikoulu ei välitä vain sanastoa ja kieliooppia, vaan elämäntapaa ja kulttuuria. Tähänlaiset tervehdykset kertovat jotakin ihmisen kohtaamisesta Jumalan edessä. Hä-

neltä tulee terveys, lohdutus, onnistunut matka ja juhla. Kas tähän tapaan:

— Tervehdys milloin vain tavattaessa: "Antakoon Hän terveyttä minulle!"

— Vastaus "Miten voit" -kyselyyn: "Jumalan kiitos, voin hyvin!"

— Toista kiitettäessä sanotaan: "Antakoon Jumala minulle!" Kiitettävä vastaa: "Antakoon Hän meille molemmille!"

— Sairaalle sanotaan: "Olkoon Jumala sinulle armollinen!" ja surevaa lohdutetaan: "Vahvistakoon Jumala sinua!"

— Hyvästeltäessä toivotaan: "Palauttakoon Hän sinut hyvin" tai "Tuokoon Hän meidät yhteen rauhassa!"

— Kotiin palaavalle toivote-

taan: "Kiitos, että tulit hyvin!" ja siellä odottaneille lisätään: "Kiitos, että jäitte hyvin!"

— Joulun alla tervehditaan: "Suokoon Hän sinulle hyvän joulun!", ja sen mentyä todetaan: "Hyvä, että Hän soi sinun päästä Hänen syntymänsä valoon!"

— Pääsiäisenä puolestaan sanotaan: "Kiitos, että Hän on suonut sinun päästä ylösnousemuksensa valoon!"

Käyttämämme tervehdykset paljastavat helposti näkemyksemme ihmisestä ja Jumalasta. Voisivatkohan etiopialaiset opastaa meitä kiittämään Hänen lahjoistaan ja pyytämään Hänen läsnäoloaan itsemme ja toisen toisemme elämään?

PEKKA HARNE

Kuva Johnny-Kai Forssell

Kielikoulu Etiopiassa on ollut Linnea ja Pekka Harnelle myös elämäntapojen ja kulttuurin oppimista. He ovat Pihlavan ja Keski-Porin seurakunnan nimikkolähetteinä Addis Abebassa Etiopiassa.